

Tato rigorózní práce si klade za cíl odpovědět na otázku, zda by bylo dobrým nápadem implementovat Anglický systém financování vysokých škol v České republice. Anglický systém je časově nejmladším systémem

financování vysokých škol. Jeho hlavní charakteristikou je tzv. odložené školné. Odpověď na tuto základní otázku je hledána prostřednictvím kritérií, která jsou identifikována v kapitolách 2 a 3. První sadou takových kritérií je, nakolik Anglický systém odpovídá současným požadavkům na kvalitu a množství lidského kapitálu, který se stal klíčovým faktorem pro ekonomický růst. Druhou sadu tvoří kritéria vyplývající z požadavku na ekonomickou efektivnost systému financování. Konfrontací českého systému s nastavenými kritérii dochází autorka k závěru, že český systém neodpovídá téměř žádnému z nich a je tedy třeba přemýšlet o reformě. Konfrontací Anglického systému s těmito kritérii je pak zjišťováno, zda Anglický systém splňuje daná kritéria a mohl by tedy představovat alternativu pro Českou republiku. Poslední kapitola poskytuje specifické vlastnosti mezinárodních systémů založených na odloženém školném s cílem získat inspiraci pro českou reformu v místech, kde Anglický systém selhává v plnění stanovených kritérií. Ukazuje se totiž, že

tento nový systém skrývá slabosti v oblastech, jakými jsou adaptabilita ve vztahu k požadavkům na trhu práce, kvalita vzdělání nebo efektivní alokace vládních zdrojů. Ačkoli se tedy odložené školné ukáže být vhodné jako základ reformy financování VŠ, autorka varuje před slepým okopírováním systému a navrhuje změny, jak ho vylepšit tak, aby přinesl maximální hodnotu ve formě ekonomického růstu. V tomto kontextu mezi navržená opatření patří např. odstranění stropu na školné, zavedení tržního úroku nebo odstranění odpustitelnosti zbylého dluhu po 25 letech. V závěru je v rámci jedné z příloh stručně diskutován i čerstvý český návrh na modifikaci anglického systému financování.